

T. Tuulikki Oikarinen

Elonkerjääjä

Runoja

Elonkerjääjä

Elonkerjääjä
Runoja

Runot ja kansien kuvitus:
T.Tuulikki Oikarinen
Kustantaja: BoD- Books on
Demand,
Helsinki, Suomi

© 2023 T.Tuulikki Oikarinen

Kustantaja: BoD – Books on
Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on
Demand,
Norderstedt, Saksa
ISBN: 978-951-56-8217-8

Suvileikki

Rakkaudesta

Meren rannalta heilani löysin:
surun silkiksi ylleni puin.
Istuin vierelläsi hiljaa
sydämeni sykki hymyilevin suin.
Meren rannalla minä aloin
kantamaan elämäni hiljaa:
sanoja suultasi luin.
Astuin kulkemaan surutonta
siltaa.

Meren rannalla puski koleaa
viimaa
lempeäni hiljaa kosketin.
Katseeni virraten kiimaa
minä sidoin heilani viehätysten
köysin
tunteiden vankilaan.
Heilaltani kysyin, minne tahdot
vievän tiesi?
Vastasit: Tahdon irti, jos noin
inhoten katsot,
mielummin pois viettelyksestä
uin,
kuin kuljen tielläsi keskellä
piinaa.

Silkkiharsoni purkautui
surusiimaksi kauttaaltaan
ja kuinka hajosikaan pieneksi,
mieleni armias.
Tahdoin uudestaan katsomaan
kuinka suuri mahti on rakkauteni
laupias.
Jäin heilan perään huutamaan:
Minä halusin sinut mukaan,
rakkauttani seuraamaan.

Meren rannalta yhä mieleni
löydän,
rakkautta vastaan taistele en,
vaikka epäilen sieluni mahtia
usein,
mieleni tunteisiin kahlitsen.
Etsin katsettasi sieltä, missä
siintää huominen.
Vaikka usein pilvet katseesi
peittää,
huomisen yritän löytää
ilman surusiimaa, ilman
kyyneleitä.
Jos sinua inhoten katson,
minä onnea vastaan valehtelen.

Meren rannalla tuoksuu
ensihuuma,
tunkeutuen mieleni apajaan:
kuinka mieleni täytti eräänä
kesäisenä hetkenä
tunne kuuma ja synnyin
hengittämään maailmaa.

Yhä edessäni heilani Hän,
ruskeasilmäinen:
Olallaan hän metsäkirvestä
kantaa,
katsellen kevään sulaa ensi
santaa.
Turhaan kannan köyttä tai
turhaan tulevaisuudesta
kyselen:
Rakkauteni rinnalla
olen pieni ihminen.

Elämän alku

Himosi hivelee pitkin selkää,
kutinaa keholla, tärinää,
elämänvärinää
sammalmättäällä.
Huuleni venyvät puolukasta
punaisina,
kun sinä ruokit minua oman
elämäsi siemenillä,
kasvatat minuun pieniä itujasi:
villi-ihmisten alkuja.
Kärpässieniä ja korvasieniä.
Metsässä on myrkyllistä.

Heilautan kädelläni kesän
viimeistä kärpystä pois, luulen.
Ei kuulu inahdusta, vain
isomman lihan huokaus. Heinät
kutittavat alaraajojani, joita
pitkin villi ihminen
kotiutuu kohtuuni.
Painan korvani muhevaan
multaan ja kuulostelen;
onko maantomussa se lorun
toukka, joka tiskaa.

Sudenkorentoja ja kimalaisia,
metsässä on säpinää.
Aistikkuus laineet lampeen
piirtää.

Elonkerjääjä on runoilija ja kirjoittaja T. Tuulikki Oikarisen toinen julkaistu runokokoelma. Elonkerjääjä kuljettaa lukijaa romantiikan iloista ja huolista tragedian läpi elämisen omalaatuisuuteen.

Kannen kuvitus:
T. Tuulikki Oikarinen

